

Аничка

Нѣма да забравя, бай Рашко, ще кажа на г. Струмски. Вѣрвамъ да ме послуша. (Мисли, поусмихва се). Да, има нѣщо, което ме кара да вѣрвамъ, че ще ме послуша.

Рашко

Ха да видимъ, Аничке.

Аничка

Сега да си снема багажа. Борьо, ела. Ний отиваме да снемемъ багажа.

Рашко

А, багажа... Любене! Любене, търчи да помагашъ на Аничка да снемете багажа. (Любенъ отива. Отива и Стаменка)

(Г-жа Антонина и Павлина влизатъ. Задъ тѣхъ — Николачко)

Г-жа Антонина

Какво има пакъ? Какъвъ е тоя автомобилъ?

Рашко

Аничка заминава.

Павлина

Заминава ли?